

Dolog, szöveg, mondat, név

Teljesen igazad van: legyen vége az intertextuális olvasásnak. Dobjuk ki, hogy visszamáshasson. A szerző nevének is milyen jót tett ez a kis túra.

Az én mottóim példának okáért Frau Rotschildtól, F. Scott Fitzgeraldtól és Ray Bradburttól származnak – de ez majdnem mindegy, a neveket csak azért írtam oda, hogy a pedánsak fel ne jelentsenek. Nem a név jelent. Hanem a mondat. Az eredete nélkül. A szerzői név: metonymia causae efficientis. Olyan metafora, amely a létrehozója nevével helyettesíti a dolgot. De ettől még a dolognak, a szövegnek, a mondatnak van olyan jelentése is, amely független a szerző nevéétől. Vagy éppen ellentétes vele. Nem hisz benne. Ellentmond neki. A Don Quijote jelentése valóban függ a szerzője nevéétől. Mászt jelent, ha Cervantes. Mászt, ha Pierre Ménard. És megint mászt, ha egyáltalán senki, ha senkise. De éppen oda igyekszik minden mondat. Oda, ahol nincs tulaj.

Mint az angol beteg, nem szeret ő sem – birtokolva lenni.

Szerinted ezzel most – vége van?

Szilasi László

2014 05 05

PÉRELI ZSUZSA: GYERMEKMADONNA